

Tijdens zijn onderricht zei hij:
'Pas op voor de schriftgeleerden
die zo graag in dure gewaden rondlopen
en eerbiedig begroet willen worden
op het marktplein,
en een ereplaats willen in de synagogen
en bij feestmaaltijden:
ze verslinden de huizen van de weduwen
en zeggen voor de schijn lange gebeden op.
Over hen zal strenger worden geoordeeld
dan over anderen!'

Hij ging tegenover de offerkist zitten
en keek hoe de mensen er geld in wierpen.
Veel rijken gooiden veel geld in de kist.
Er kwam ook een arme weduwe,
die er twee muntjes in gooide,
ter waarde van niet meer dan een quadrans.
Hij riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen:
'Ik verzeker jullie:
deze arme weduwe heeft meer
in de offerkist gedaan
dan alle anderen
die er geld in hebben gegoooid;
want die hebben gegeven van hun overvloed,
maar zij heeft van haar armoede
alles gegeven wat ze had,
haar hele levensonderhoud.'

Marcus 12, 38-44

Pas op. Het klinkt wel als een ernstige
waarschuwing. Dat is het ook. Jezus en de
evangelist Marcus waarschuwen ons voor
mensen die enkel aan zichzelf denken. Die
willen in de belangstelling staan en
schrikken er niet voor terug weduwen, die
weerloos en onbeschermd waren, uit te
buiten en afhankelijk te maken. En ja, de
schriftgeleerden werden verondersteld de
Schrift te kennen en ernaar te leven. Maar
het woord van Jesaja was hen blijkbaar
vreemd: "*Houd op met die zinloze
offergaven. Ik heb een afschuw van jullie
wierook; jullie feesten, nieuwemaan en
sabbat, ik duld ze niet naast al dat
wangedrag. Was je, reinig je, maak een
eind aan je misdaden, ik kan ze niet meer
zien. Vermijd alle kwaad en leer goed te
doen. Zoek het recht, houd tirannen in
toom, bied wezen bescherming, sta
weduwen bij.*" (Jesaja 1, 13.16-17)

De waarschuwing van Jezus en Marcus
heeft dus een stevige achtergrond. De
schone schijn, de zelfgenoegzaamheid en
de schijnheiligheid van sommige – gelukkig
niet alle – schriftgeleerden wekt enkel
wantrouwen: wat betekenen hun *lange
gebeden*?

Wie eerlijk is met zichzelf, beseft wel dat
die houding schuilt in ieder van ons. Ieder
mens wil wel eens in de schijnwerpers
staan, voelt zich wel eens beter dan een
ander, houdt soms hardnekkig vast aan
het eigen gelijk. 'Pas op', zegt Jezus.

Daarom vertelt Marcus een verhaal uit de
tempel. Mensen gooien er geld in een van
de offerkisten. De tempelpriesters kijken er
zorgvuldig op toe. *Een arme weduwe
gooit twee muntjes in de offerkist, ter*

waarde van niet meer dan een quadrans.
Dat is wat ze nodig heeft om voor één
dag brood te kopen. Die Romeinse munt
werd in de tempel eigenlijk niet aanvaard.

Bij die offerkist, in de voorhof van de
tempel, waar vrouwen mogen komen, kijkt
Jezus toe. Hij kijkt verder dan het geld: *'zij
heeft van haar armoede alles gegeven
wat ze had, haar hele levensonderhoud.'*
De arme weduwe geeft zichzelf. Met lege
handen wil zij bijdragen voor de joodse
gemeenschap. Jezus erkent de grootheid
van deze 'kleine' mens. In het evangelie
van Marcus is zij een beeld van Jezus zelf,
die zich totaal gegeven heeft. Hij was niet
zoals zij die zichzelf in de belangstelling
willen plaatsen. Zonder macht, met lege
handen heeft Hij zijn leven gegeven aan
de mensen.

Wie eerlijk is met zichzelf, beseft dat ook
de houding van de weduwe in ieder van
ons schuilt: machteloosheid, armoede,
beperking en toch 'jezelf geven'.

En dan staan we voor de keuze. Ofwel
kiezen we voor onszelf en gedragen we
ons zoals die schriftgeleerden. Ofwel
durven we in onze eigen armoede staan
en durven we ons leven geven, in dienst
van andere mensen, in dienst van de
gemeenschap.

De keuze voor deze laatste houding kan
zinloos lijken, maar ze ligt helemaal in de
lijn van Jezus' keuze. Zijn leven leek mislukt,
toen Hij op een kruis werd gedood. Niets
was minder waar. De keuze om jezelf te
geven vanuit je eigen armoede is zinvol
voor wie gelooft dat leven sterker is dan
elke beperking, voor wie gelooft in
verrijzenis.

God,
ieder van ons
vindt zichzelf
wel eens zo belangrijk
dat hij/zij een ereplaats wil.

Ieder van ons
voelt ook wel de beperktheid
van de eigen armoede
als het gaat
om dienst aan de gemeenschap.

Help ons
om te geloven
dat we nooit met lege handen staan
als we vertrouwen op uw nabijheid
en uw levenskracht.

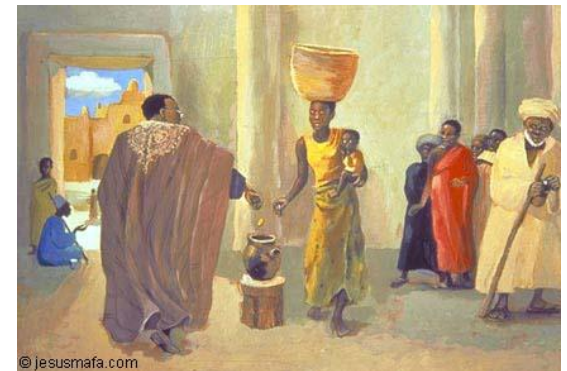
Help ons
om onszelf te geven
zoals we zijn,
in dienst van de gemeenschap,
ook al zijn we beperkt.

Help ons
om te geloven
dat Gij leven geeft,
zelfs verrijzenis
over alle beperkingen heen.

Amen.

Beeld: Jésus Mafa

In het Licht van Gods Woord

Jezelf geven